

Izhaja trikrat na teden v šestih izdanih, in sicer: vsak torek, četrtek in sobota, jutranje izdajanje popoldne, večerno izdajanje pa ob 3. uri popoldne, in stane z uredniškimi izrednimi prilagami ter s „Kazipolom“ ob novem letu vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto	13 K 20 h, ali gl. 6:60
pol leta	6 60 3:30
četrť leta	3 40 1:70

Posamične številke stanejo 10 vin.
Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 11 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 8. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

Ogledi in poslanice se računajo po petih vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črka po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 15 kr. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

Naročnino in oglašje plačati loco Gorice.

SOČA

*Vse za omiko, svobodo in napredek! — Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsaki dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dop. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 11.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravništvu.

„PRIMOREC“

izhaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1:60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Solaki ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

(Večerno izdajanje.)

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Po volilni borbi.

V tolminskih hrubih, 16. marca 1902.

Marsikedo je mislil, da se vsled Cahejevega skandala ne bodo predrznili klerikalci pri dopolnilnih volitvah niti pogledati po božjem svetu, nikar pa se ponovno agitirati ter slepiti in begati našega kmetiča, da gre za vero, in da če ne bo volil tako, kakor komandira nunc iz farovža, ravna proti Bogu in dela za pekel. Vsek razsoden clovek pa je rekel: Sedaj ima volilec jasno sliko, sedaj vidi, da ni šlo za vero, kajti ko bi bilo res slo za vero, bi ne bili volili nunci sleparja v deželni zbor, ker sleparji in goljufi ne morejo braniti vere, ker jo sami zamelujejo. Prepričanje se je širilo, da nunci povesejo oči ter se poberejo v cerkev, kamor edino spadajo, da pustijo kmetu pristo voljo in ne bodo utikali svojih nosov tje, kjer jih bi ne imelo prav nič brigati — toda zgodilo se je ravno narobe! Ti ljudje nimajo nobenega srca, hudobni duh jim je obsentil že itak od hudobij zakrknjeno dušo, spustili so se zopet nad ubogega kmetiča, kakor lovski psi na divjo zver.

Lokavi posvečenci okoli „Norice“ trobijo dan na dan svojim dolgohatim čitateljem neki poziv dr. T., da naj dokaže, da je res pritiskala tol. duhovščina na volilce s peklenjskim ognjem. Evo nekaj za dokaz! Ponikovski „prečastiti“ dušni pastir Kodromac je pisal pri sedanjih volitvah nekemu približno sledeče: Predragi! Vi imate do volilcev velikanski upliv, pa tudi veliko odgovornost pred Bogom. Tu se gre za stvar t. j. za božjo in peklenjsko reč. Vam zastojuje to, drugemu bi rekel kaj več. To Vam iz dobrohotnosti in ljubezni piše Vaš dušni pastir Janko Kodromac. — Poberite se grdini na katoliški podlagi!

Tako piše Kodromac. Kdor bi volil moža pošteniaka „Mazarijana“, bi volil za peklenjsko reč, kdor pa kaksnega zopetnega sleparja Caheja ali svinjarja Fridolina, pa za Boga in sveto vero! Poberite se, sleparji! Svoj čas je št. Vidkogorski nunc rekel, da so naprednjaki lumpi, brezverci, kateri hočejo zatreti vero in sv. cerkev, kedar je pa zadosti narfabal kmeta in prodrl s svojo umazano stranko, je pa rekel: da ni šlo za vero, ampak za zmago! Torej kateri teh ptičkov poje prav!

Pa naj se vrnem k svojemu namenu. Če sem prav poučen in kakor se na sploh govori, največ je krivo grahovsko zupanstvo, da je klerikalizem prišel se tako do sapa na Tolminkem..... Da je zmagal klerikalizem na Grahovem, je krivo največ to, ker so se tamošnji razumniki premalo brigali za stvar! Kaplanc in Podmelcu je obletal obširno zupanstvo, napajal volilce in jih nekoliko prehvapil na svojo stran, druge pa doma pridržal. Naprednjaki so bili zmage gotovi, in vsled tega so premalo pazili, kaj delajo volkovi v ovčjih oblekah. Rodoljubi na Grahovem, skušajte popraviti ta Svoj smrtni greh ob prvi priliki! Širite „Primorca“ v najoddaljena sela, oglašite se kdaj tudi z majhnim dopisom, kažite ljudstvu klerikalnega zmaja v vsej le njemu lastni ostudni nagoti, in zmaga bo časoma naša na celi črti!

Čudno ni, da so prišli klerikalci do vedine, ker so se posluževali vsakojakih sredstev v svoje namene, tudi takih, kateri so naravnost kaznjivi! Cloveka mora srce boleti, ko vidi toliko lumparijo pri ljudeh, kateri se očitno ponasajajo s svojim katoliškim prepričanjem, zgrajati se mora nad hudobijo teh „katoliških“ prvoboriteljev, obenem pa milovati našega kmetiča, ker gre tem volkovom v trelo in si koplje sam sebi grob. Tisti „debeli“ Apločar na Pečinah je trobil med

volilce, da je „Modrijan“ poneveril pri čestnem odboru tisočake! Podmelski kaplanc je pa rekel, da je „Modrijan“ kriv, da se je zvišal davek na zganje. Takih lumparij bi lahko navedel celo knjigo, pa naj zastojuje, saj poznamo te „katoliške“ mozičeljne, njih parola je: Laži, obrekuji, če tudi veš, da je dotičnik nedolžen, saj namen posvečuje sredstva, za vse to boš imel že na tem svetu obilo plačilo. (Podrepniki dobijo pijato iz farovža, v slučaju tudi papežev zegen, nunci pa priznanja višjih in povišanje v službi, na onem svetu pa večno zveličanje!)

Dragi moji rojaki! Dasiravno smo propadli, le ne obupati, ampak le se z večjo marljivostjo moramo nadaljevati neizprosno, energično boj, prihodnost mora biti naša! Le pogledjmo nekoliko naše razmere. Mladina je vsa na naši strani; koliko jih je bilo letos, ki niso imeli volilne pravice? Le na št. Viski gori jih je nad 15, tam bi bili tudi sedaj lahko zmagali naprednjaki, ker so imeli samo 3 glasove manjšine, dasiravno niso prišli vsi na volilce, ker proizvedel sem iz gotovega vira, da je na Vojskih izostalo 7 naprednih volilcev! Zaupniki, kaj ste delali?!

Pri Sv. Luciji je bila večina na napredni strani, toda ker so videli naprednjaki drugodi poraz, so kar vrgli puške v koruzo! Pogledjmo v Cerkno. Tam se giblje klerikalni zmaj le še na šibkih nožicah, prva sapa od napredne strani vrže to grdogledo zver v prah! —

Le na noge, vrli somisljeniki, le na noge, vržite zmaja v prah, širite naše časopise, poučujte ljudstvo, delajte tako, kakor da bi imele biti že jutri zopetne volitve. Poučujmo ljudstvo vsaki dan, vsako uro, vsaki trenutek, pri vsaki priliki, poučujmo z mirno prepričevalno in priprosto besedo, in zmaga mora biti naša!

Pogledjmo zavedne Kraševce, oni so se otrsli klerikalnega jarma, oni znajo misliti z lastno glavo. Kaj pa mi? Zakličimo iz polnega srca zavednim Kraševcem: Slava! Slava! Gromovita slava zavednim sinovom skalovitega Krasa!

Mi gremo in gotovo pridemo za vami!

DOPISI.

Iz Vipavske doline. (Tutti frutti.) — Spomini na preteklo leto silijo marsikomu v glavo; reči moramo, da silijo te spomine na dan one osebe, katere bi morale prav utihnuti in skrbeti, da se skoraj omeji sumljivo in škandalozno govorjenje med ljudstvom na blizu in daleč.

Večkrat se je čitalo v „Soči“, kako neki se ima župnik Kosec s svojimi ovčicami. Pri zanesljivih dopisnikih „Soče“ so hodili v svojih dopisih okoli njega tako, kakor „mačka okoli skledle vrele kafe.“ Hodili so okoli in okoli grma, a v njega si niso — upali. Kako to? — Zamolano štrno je težko razmotati. Dopisnik „Soče“ je popolnoma zaspal s svojo objubo; zato ga pustimo, naj spi, ter pojasnimo mi ljudem, da bodo vedeli, koliko je resnice onega govorjenja, ki se je slisalo večkrat tu pa tam o znanem župniku.

„Kaj neki ima župnik kamenjski na Čavnu, da tako pogostoma obiskuje družino gozdnega čuvaja?“ Tako so začele stikati stare babe skupaj glave. — Mična in prijazna gospa je res vabljiva; pa tudi ta nunc je „fajn“ fant, ni torej čudno, če se lepi ljudje radi vidijo. No obiski so se vršili pogostoma dalje; bodisi zgodaj čez dan, opoldne, ali pa tudi zvečer je župnik posetil Čavensko krasotico. Ko ni bilo župnika doma, se je reklo že iz navade: „No, je že šel zopet na Čaven!“ i. t. d. Vsaka reč pa ima svoj konec; tako je moralo tudi tem obiskom biti konec.

Nekega dne pride Močnik v Kamnje; tu dobi dve pismi; jedno zanj, — drugo namenjeno njegovi polovici. Ko prebere njegovo pismo, pa pogleda še „kaj pa ima kakšn opravil za moja babca?“

Nato odpre pismo iz Kamenj, dano na pošto v Črnicah. — Zakaj?

Seveda iz tega je nastalo veliko nasprotje med zakonskima na Čavnu. Sedaj so imeli ljudje obilo posta in smeha. To pa je vse govoril v več krajih gozdar Močnik ter jim pripovedoval na dolgo in široko romanček svoje žene. Pri tem je seveda preklinjal in se izrazil grozilno: „Če se še kedaj prikaže pred moj prag — itd. itd.“

Glejte! To je pomagalo, da ni župnik več šel na čavensko „Sommerfrische“ ne jutraj, ne opoldne, tem manj pod noč. Torej tu je naredil mir, — kaj ne g. Kosec?? (Saj vendar pošilja popravke v „Sočo“, da „ni res“, da popravlja preprič!)

Ni čuda torej, da je skušal ta nunček delati tudi drugod razpor. Drugi „mir božji“ je zasejal tudi v drugi hiši v Kamnjah. — Župnik je zalajal prevečkrat v hišo Tončeta Vodopivca, kar seveda ni bilo možu po volji, da se župnik pogovarja z njegovo ženo. Vseč pa tudi ni bilo Tončetu, da ga je župnik sramotil v pričo domačih, da ni vreden take žene itd. ter tako širil nasprotje s Tončekovo ženo. Zato pa je Tonček tožil župnika, kateri je bil tudi obsojen. (Zahvali tudi lahko župnik ono ženo, ki je pripomogla, da je bil obsojen za jeden dan več potem, ko je ta pričala — proti Tončetu — da je župnik rekel, da ni vreden take žene.) Nato je torej Tonček opomnil župnika, naj ne pride več v njegovo hišo, da drugače ga zalovi.

Služaj je hotel, da se kmalu po obravnavi snideta Tonče in Močnik v Kamnjah; Močnik je razpravljajal Tončetu svoje afere, ki jih je imel z župnikom, — kako ga je odpravil, da ima mir pred njim.

Kmalu po tem pripovedovanju gre Tonček za hip domov, in glej! Tu najde župnika, ki se pogovarja z ženo, katere se hoče razporečiti.

Tonče se spomni Močnikovega pripovedovanja, in on — ne bodi len — veli župniku iz hiše. Ta se ustavlja. Nato prime Tonče župnika spredaj za jopo in ga vleče ven. Žena Tončeta pa ga vleče za frak nazaj, in domač pes je skakal na župnika. — Pravili so, da je imel raztrgano sukno župnik. — Sledilo je vendar Tonče zmagal in „zafural“ župnika iz hiše do pod linde. Sedaj jo je ta popihal v župnišče. — Radi tega dogodka pada tožbo župnik proti hišnemu gospodarju. Pri tej prvotni obravnavi je bil obtoženec obsojen na 3 tedne zapora. Kdo pa je bil v resnici kriv vsega tega? Mislim, da mirnejim potom ni mogoče si poiskati svojih pravic, kakor si jih je Tonče, zato pa je dobil — plačilo. — Tu pomisli, svet, in strmi!!

Domače in razne novice.

Današnja volitev. — Klerikalci na Tolminkem uprizorili presenečenje. Niso volili ne Tonklija, ne Fona, ne Rutarja, ampak zjedini se za — Janeza Lapanja, bivšega „deževnega“ poslanca. Tako nam poročta brzojavka ob 11. uri.

V Sežani je bil izvoljen g. dr. Dragotin Treos 43 glasovi; g. Josip Fabiani iz Kobdila je dobil 14 glasov, dekan Sila 1, eden volilni mož pa je izostal. Čudimo se, kako so prišli „kavci“ do g. Fabianija! — Slava zavednim Kraševcem!

Splošen kaos. — V slov. klerikalni stranki kaos pri volitvi, pa tudi v Furlaniji, kjer so imeli toliko kandidatov kakor naši klerikalci — izvoljen je pa semeniški profesor dr. Faidutti. — Faidutti je rojenj beneski Slovenec. Še v nedeljo je odklanjal (!) vsako kandidaturo.

Smrtna kosa. — V torek je umrl v Zaloščah v dornberšk. občini v starosti 73 let g. France Budin, posestnik. Pokojnik je bil spoštovan mož in skrben gospodar. Pogreb je bil danes ob 10. uri. — Bodi pokojniku lahka zemlja domača! Preostalim naše sozalj!

Na Litvu je bilo ob volitvi enega volilnega moža 15 naprednih in 15 nuncovih volilcev. Vikar Mašera v št. Mavru je storil vse mogoče, da je pristil netaka Cirila, voliti s klerikalci. Pričakujemo, da se g. vikar v oporoki tudi res spomni te poslušnosti! — Tisti dan je bila kakor nalašč aplošna spoved; iz Benetije došli nunci so vsi agitovali in zmerjali naše postene volilce s — Turki. Nam se zdi, da beneski nunci imajo doma več hvalečnejšega posta; tam naj se pobri-gajo za uboge beneske Slovence. Politično oblast pa opozarjamo na tako hujkanje italijanskih državljanov. Prihodnjic bo treba te nunce odpraviti čez mejo!

Ker ni zmagala nobena stranka, se je volilo še enkrat; ali tudi zdaj je bilo 15 in 15 glasov. Treba je bilo — z rebati. Župan, vrl naprednjak, je vzdignil žreb za — klerikalce. Pač smola!

Dostavljamo, da je večina naprednih volilcev v tem času v svetu; pečajo se s krošnjarstvom. Da so oni doma, bi ne bilo nikake težave.

Razdraženost v livski občini je velika. Vsi najboljši posestniki so naprednjaki. (V treh hišah slučajno letos še ni glasov, ker je gospodar umrl, naslednik pa je mladoleten naprednjak. Torej zopet smola! Prihodnjic bo drugače in tu!) Domači nunc naj se le kosati s to zmago, toda vpraša se lahko z grozo v srcu: Kaj sem koristil? Zasejal sem zdražbo, sovraštvo, razpor, a koristil nič. — Livska občina je in ostane v kljub temu slučaju napredna trdjavica. Ko se bo dobojeval odločilni boj proti klerikalnim sleparijam, bodo stali livčanje v vrstah naprednih junakov. Le naprej, vrli možaki!

Suplentu Srebrniču prvi pozdrav.

— Malo časa šele imamo čas, videti na goriskem gimnaziju suplenta dr. Srebrniča, pa se javnost bavi z njim že prav obširno. Deloma vzroča to sam, deloma klerikalni listi. Ali čuditi se temu ni, ker mladi dr. Srebrnič ima služiti kot vzor, kakšni morajo biti klerikalni profesorji, kakor jih hočejo naši škofje. V „Slovincu“ od srede citamo, da je na univerzi pri promociji doktorjem imel na prsih pripeto svetinjo Marijine družbe ter da je bil najbolj goreč „Daničar“. Nočemo tega označevati, pribijemo pa, da ljudje, ki to citajo ali čujejo, se smejejo! — V Gorici se kaže Srebrnič jako unetega za čast božjo, zato pa postajajo ljudje, kadar ga vidijo, da gre mimo kake cerkve, ker se tako nekam ostentativno odkriva ter odkrit po vojaski marsira mimo cerkva. Mož obrača pozornost naše, škoda le, da ne nosi še pri-pete svetinje Marijine družbe. Potem bi bil še bolj imeniten. Ba je hoče tudi v šoli nekaj „reformirati“.... zato naj se le pripravi na to, kar ga čaka, ker nikakor nismo voljni trpeti, da bi preobračal kdo na gimnaziju klerikalne kozle tako, kakor mislijo klerikalci okoli „Prim. L.“. Še tega manjka našemu nemškemu gimnaziju — potem bo res „unicum unicum“.

Kaj pa pravijo naši znani klerikalni profesorji k suplentu Srebrniču? Noben ni tako popoln, kakor on — v Marijino družbo ni upisan nihče izmed njih, in tudi cerkvam se ne odkrivajo, kakšni liberalci, kakšni brezverci so še proti supl. Srebrniču! Zato smo radovedni, kdaj se spokorijo ter vpisejo v Marijino družbo, se začno odkrivati cerkvam

in kedaj se prikažejo z „medejcami“ na prsih na ulici?! To bo Babilon!

Nova justična palača bo gotova do konca meseca maja. Začetkom julija pa se že vselijo v njo vsi uradi, za katere je do- ločena.

Slavne zmage, sijajni čini... „Gorica“ piše o slavni zmagah in sijajnih činih, katere bi bili dosegli, kakor hoče dati razume- ti, sedanjim matadorji, zbrani okoli ne- „Sloge“; na to pa govoriti o verigah, katere nadevlejo našemu narodu domači in tuji ko- ristolovci in neznačajniki. — Kam meri to konjsko kopito, je umevno. Gledé na to pri- bijemo, da sedanjim matadorji ne-„Slogasi“ in pobitci okrog „Prim. Lista“, z dr. Gregorčičem vred, so prav nedolžni na vsem napredku žadnjih doselitelj; kar se je storilo res do- brega in trajnega, so storili drugi, in v zadnjem desetletju so bili tisti, katere sedaj zmerja „Gorica“ s koristolovci in neznačaj- niki, ki so storili marsikaj slavnega in sijaj- nega v dobrobit našega ljudstva — od ne- „Slogasev“ in njihovih pritiklin pa kaj takega ni pričakovati, ker vse njihovo početje meri le na razdor in na sluzenje njim, ako ne — pa naj vse hudič vzame! „Slavni“ in „si- jajni“ so na delu, ki gre v neprilog in v po- neumnevanje našega ljudstva!

Razpisane službe za učiteljce. — Na vadnicah, združenih z ženskim učiteljskim v Gorici, je oddati z začetkom solskega leta 1902.-1903. dve definitivni mesti podučiteljic. Prosilke, ki izkazuje poleg nemškega učnega jezika tudi znanje deželnih jezikov, imajo pri drugače jednaki kvalifikaciji prednost. Prošnje morajo biti naslovljene na naučno mini- sterstvo, oddati jih je pa do 30. aprila pri predsedništvu c. kr. dež. šol. sveta za Go- riško-Gradišansko v Trstu. Prošnje, poslane kasneje ali ne po predpisih sestavljene, se ne bodo npostevale.

S tem razpisom stoji v zvezi prevzetje 2 razredov nemškega „Schulvereina“ v režijo vlade! — In nikdo se ne gane!

Žalosten konec. — O „kmetijskem društvu“ v Št. Petru, katero so zasnovali svoj čas klerikalci in kateremu je bil duša vsakokratni kapelan v Št. Petru, smo že ve- liko pisali. Tudi „popravljali“ so sveti mo- žakarji našo pisavo v „Soci“, ali popravili niso nič, ker smo jim sproti dokazovali isti- nost naših trditev, katere so bile take, da so pekle klerikalce, ker so bile britko res- nične... Iz tistega društva se je izcimila končno „katoliška ostarija“, ki je dobro funkcionirala pod patronanco nucev za časa volitev, drugače pa jo je doletavala in doletela tista usoda, katera doletava vse klerikalno gospodarsivo, da je namreč vzela žalosten konec. Tiste ostarije, v kateri se je reševala ob volitvah sveta vera, ni več, in tiste mo- bilije, ob katerih so trkali s kozarci za sveto vero, so sedaj na prodaj. Kdo da več, več pa so vredne na vsak način, ker se mora upoštevati, da so služile v reševanje vere in cerkve!

Pa kaj še to! Ljudje bi radi imeli de- leže nazaj, katere so založili v društvo, ali ako poprašujejo po njih, pa dobivajo odgo- vor, iz katerega smejo sklepati, da utegnejo priti ob lepe denarce!

O ti katoliško gospodarstvo, ali že ven- dar odpreš ljudem oči, da bodo videli, kako jih zapečujejo nunci in mežnarji s „kmetijskimi društvi“, katerih konec ne more biti nikdar drugačen nego žalostno pogorišče! Predvarjajte usodo kmetijskega društva v Št. Petru povsodi tam, kjer usiljujejo nunci kmetijska društva!

V Šempasu bi radi odvzeli krčmo J. P. Predpustom je bilo prišlo tam do nekega pretepa, katerega pa seveda krčmar ni bil kriv. To je dalo povod nasprotnikom, da ga preganjajo. Ljudje govorijo, da P. tudi župnik Grča ne gleda z dobrimi očmi, ker ni volil na njegovo stran. — Proti P. so podane pritožbe, katere pa ne skontajo tako, kakor želijo nasprotniki P.

Sedaj je mnogo govora in ugibanja, kako razdeliti sedanje županstvo, pa tudi o cestah radi govorijo ljudje, in nekateri sodijo, da ker imajo sedaj v Šempasu žu- pana, cestnega odbornika in deželnega po- slanca, morajo doseči, kar hočejo glede cest; tudi cesto v Prvaci, za katero se toliko potegujejo nekateri. Ako ne dosežejo sedaj nič, potem ne dosežejo nikdar nič — tako skončavajo svoja modrovanja glede cest.

Šempasci ugibajo, kaj dela še vedno Rustja v Šempasu, ko je vendar že zdavnaj bil premeščen? Seveda, Grča ga nerad zgubi, ker boljsega agitatorja ne dobi. Zato ga drži pri sebi, dokler je sploh mogoče!

Cigan in ciganka pred sodnjo. — Te dni sta stala pred tuk. okr. sodnjo 19- letni Ferd. Kari in njegova ljubica jednake starosti Pavlina Held. Oba sta po „mestiru“ — cigana. Kradla sta kot srake po Dorn- bergu, Ajdovščini, Ajševici itd., sploh kjer je bila prilika za to. Nô, kontno jih je zalotila pravica ter postavila pred sodnike. Tajila sta seveda in se delala nedolžna, ali oskodbenci so ju poznali, in sodni dvor jima je prisodil po 7 mesecev trde ječe z jednim postom na mesec, in Karija postavi, kadar prestane kazen, pod policijsko nadzorstvo. — Ko je razglasil sodni dvor obsodbo — tu bi ga bili videli ciganskega fanta, kako je planil pokonci ter živahno protestiral, da skozi 7 mesecev ne bo užival zlate svobode! Prav v naspr. ju z njim pa je zatajila mlada Pavlina cigansko narav ter je nekako z velikim ve- seljem in zadovoljnostjo sprejela kazni 7 mesecev trde ječe. Se pač odpočije, da bo potem lažje nadaljevala ciganijo.

„Bralno in pevsko društvo“ v Do- bravljah bode imelo III. redni občni zbor v torek dne 25. marca 1902. v društveni sobi Iv. Jerkiča s sledečim dnevnim redom: I. Pozdrav predsednika; II. Poročilo blagaj- nika; III. Volitev 2. pregledovalcev računa za l. 1901.; IV. Volitev odbora; V. Društvena soba; VI. Razni predlogi in nasveti. K obilni udeležbi uljudno vabi — odbor.

Bralno in pevsko društvo „Čavni“ v Skriljah bode imelo v nedeljo dne 23. marca l. l. II. letni občni zbor ob 3. uri popoldne v društveni prostorih po sledečem dnevnem redom: I. Pozdrav predsednika. II. Poročilo tajnika; III. Poročilo blagajnika; IV. Volitev odbora po pravilih; V. Društvena soba; VI. Razno.

K obilni udeležbi uljudno vabi — odbor. **Zadruga izvoščekov.** — 14. l. m. so imeli izvoščeki v mestni dvorani posvetovanje, da si ustanovijo zadrugo, kateri bo namen, varovati njihove interese. Po dolgem deba- tiranju so sklenili ustanoviti tako zadrugo ter so izvolili v to svrhu odsek, ki ima na- logo, preskrbeti pravila ter vse potrebno za ustanovitev take zadruge.

Listnica. — G. dop. v K. Oprostite, da za sedaj ne priobčimo poslanega dopisa. O stvari se bo dalo govoriti o drugi priliki.

Razgled po svetu.

Državni zbor. — V seji v torek je bil na razpravi budgetni provizorij za meseca april in maj. Schönerer je na dolgo in na široko razpravjal o jezikovnem vprašanju. Oči- taje drugim nemškimi strankam malomarnost glede nemškega državnega jezika je izjavil, da začno Vsenemci takoj z obstrukcijo, ako se predloži jezikovni načrt, ki ne obsega nemškega državnega jezika. Končal je s tem, da je z ozirom na poziv k redu, ki ga je pre- zident grof Vetter dal posl. Eisenkolbu radi njegovega, avstrijskega patrijiotična čutila žale- čega proslavljanja Hohenzollernov, zaklical: „Heil und hoch Hohenzollern“. Vsenemški poslanci so mu hrupno pritrjevali in ponav- ljali njegov klic, druge nemške stranke, tako- imenovane „državne stranke“, so na to ne- čuvno veleizdajsko demonstracijo molčale kakor grob. Čehi, Poljaki in Jugosllovani so ogorčeno protestirali in upili na prezidenta grofa Vetterja, kako da kaj takega trpi. Končno pa je prišel grof Vetter vendar to- liko k zavesti, da je Schönererja poklical k redu, na kar so Vsenemci zopet kakor obse- deni začeli kričati. Stein je pa upil „Hurrah Hohenzollern“. Ko se je povrnil mir, je dr. Kramar po zasluženju ožigosal nastop Vse- nemcev kot očitno veleizdajstvo. Danes — je zaklical dr. Kramar — se je pokazalo, kaj pomeni nemški državni jezik, da pomeni nemški državni jezik vladanje Hohenzollernov. Kramar je potem ostro bical Körberja in po- vdarjal, da je vsenemsko veleizdajstvo po- sledica vladne kapitulacije. Govoril je potem še Hortis, na kar se je zaključila generalna debata. Poročevalec Kathrein je v svojem zaključnem govoru sibal Schönererja, na kar so Vsenemci odgovorjali s klici „Heil Hohen- zollern! Hurrah Hohenzollern! Es lebe Kaiser Wilhelm!“ Hotelo se je končno, naj bi se takoj vršilo tretje branje proračunskega pro- vizorija, a v to treba navzočnosti dveh tretjin poslancev. Ko je prezident prestel glasove, se je izkazalo, da ni mogoče tretje branje. Körber je silno razjarjen vstal ter odšel iz zbornice.

Splošno se povdarja, da so dogodbe v tej seji najhujši udarec za Körberja. Mini- sterski predsednik se je sam izrazil, da ga silno skrbi, kaj poreče cesar.

Pri debati o solah se je oglasil Piantan ter zahteval slov. univerzo v Ljubljani; za isto ne zadenejo države posetni troški, ker je dežela Kranjska določila svoto 500.000 K za njo. Slovenci ne prenehajo prej potezo- vati se za univerzo, dokler je ne dobijo. Berks je zigosal znano Stürgkhovo reso- lucijo.

Koncert „Slovenskega pevskega društva“ v Trstu je, kakor čitamo v „Edi- nosti“, vspel naravnost sijajno, ter je bil ta večer zares casten za g. pevovodjo Srečka Bartela ob 25-letnici. Došlo je na koncert premnogo občinstva, tudi odličnega od raznih strani. Na koncertu je bil tudi ljubljanski župan Hribar. G. Bartel je dobil za svoje delovanje toliko presrečnih ovacij in gratulacij, da je bil ganjen od solz. Naj deluje še mnogo let na procvit slov. pesmi ob Adriji.

Županom v Pazinu je bil izvoljen zopet dr. Sime Kurelić, dosedanji dični župan pazinski in vrl bojevnik za hrvatske pravice.

V Južni Afriki. — Sedaj je gotovo, da pošljejo Angleži na bojišče v južno Afriko še ta mesec nad 10.000 mož, ker je Kitchener izjavil, da ima polovico mostva po bolnišnicah. — Odpeljal se je v južno Afriko lord Wolsey, kateri ima s seboj tudi posebno sporočilo na voditelje Burov.

Novelje vesti. — Na Pruskem so v Sleziji in v Poznanju izključili iz visokih šol vse slovenske vnanje dijake. — V Srbiji imajo, kakor čitamo, zopet ministersko krizo. Kabinet Vuić je podal ostavko. — Finančno ministerstvo je odredilo osemurni delavnik za delavce v državnih podjetjih. —

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 — GORICA — Via Giardino 8
priporoča

pristna bela in črna vino iz vipavskih, furlanskih, brislih, dal matinskih in isterskih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi vzorce.

Cene zmerne. Postrežba točna

E. LEBHERZ

Gorica

tovarna užigalice priporoča prebivalcem Primor- skega svoje izdelke raznih vrst posebno izvrstne in zanesljive užigalice

Apollo

VABILO

na REDNI OBČNI ZBOR

„Trgovsko-obrtno registrirane zadruge“ z neomejenim jamstvom v Gorici
kateri bode v četrtek, dne 3. aprila 1902.
ob 3. uri popoldne

v prostorih »Goriške ljudske posojilnice«, Gosposka ulica št. 7.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva in sklepanje o letnih računih in bilancah.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Volitev 7 članov načelstva in 3 namestnikov. Volitev 9 članov nadzorstva in 5 namestnikov.
4. Razprava in sklepanje o predlogih načelstva, nadzorstva in posameznih članov.

Načelstvo.

Odlikovana
kleparska delavnica

Artur Makutz — Gorica

Ozka ulica št. 1.

Priporoča svojo kleparsko delavnico ter zalogo kleparskih izdelkov za kuhinjo itd., ima zalogo žlebov vseh vrst za nove stavbe, oziroma preskrblja iste v najkrajšem času. Prevzemna naročila za vpeljavo strelčevodov, tudi ozlačenih. — Izdeluje pumpe za vodo. Prireja vpeljavo vode z cevni vsake vrste. V lastni zalogi ima stroje za žvepljanje sodov iz cinkanega železa, škropilnice proti peronospori (ponovljenc po Vermorelov sestavi); mehove za žvepljanje grozdja raznih sistemov itd. itd.

Postrežba točna. — Cene zmerne.

Čedna hiša na prodaj

tik postaje Vipavske železnice pod Sv. Križem, pripravna za

restavracijo ali trgovino.

Kupna cena približno 4000 kron. —

Natančneje se izve pri gosp.

Anton Bonnetu
v Ajdovščini.

Olje štokviževo

(od polenovke)

od najzadnjega lova, edino sredstvo proti šibkosti, malokrvnosti itd. bodisi pri otrocih ali odraslih, se dobiva vedno sveže v mirodlincah

Ant. Mazzoli v Gorici.

Gosp. lekarnar

BÉLA ZOLTÁN

Budimpešta.

Prosim, pošljete mi proti povzetju 1 po- sodbe Vašega izv sta- ne a mazila proti protinu in revmatizmu.

To mazilo nam je služilo izvrstno. Bliznjim spoštovanjem Marija Pelikan, polkovnikova soproga, Gries.

Posebni slučaj, mnogobrojna prizna- nja in zdravniška spričevala dokaza- jejo, da je to mazilo že več let znano in gotovo delujoče sredstvo, katero naj- bolje upliva pri bole- činah v kos eh, skle- pitih in mišicah.

Cena steklenice 2 kroni.

Glavna zaloga za Avstrijsko: Lekarna pri „Črnum“, medvedu“

Dunaj, I. Lugeck 3.

Poštne naročbe na lekarnarja
Zoltán v Budimpešti.